

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας τίμησε τον π. Μιλτιάδη Χρυσαιγή για τα 65 χρόνια της ιερατικής του διακονίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Το παράσημο του Τάγματος των Φιλοχρίστων, ως ελάχιστη αναγνώριση της πολυετούς και ανεκτίμητης προσφοράς του στην Ελληνορθόδοξη Εκκλησία της πέμπτης ηπείρου, απονεμήθηκε στον Αρχιμανδρίτη π. Μιλτιάδη Χρυσαιγή από τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ.κ. Μακάριο. Η τιμητική αυτή διάκριση χορηγήθηκε στον π. Μιλτιάδη με αφορμή τη συμπλήρωση 65 ετών ευκλεούς ιερωσύνης.

Για τον εορτασμό της επετείου, το πρωί της Πέμπτης, 4 Αυγούστου, τελέστηκε Θεία Λειτουργία στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Παΐσιου, το οποίο βρίσκεται στις εγκαταστάσεις της μονάδας φροντίδας ηλικιωμένων «Βασιλειάδα» στο προάστιο Randwick του Σύδνεϋ. Τη Θεία Λειτουργία τέλεσε ο άγων την 65^η επέτειο ιερωσύνης π. Μιλτιάδης, ενώ παρόντες, εκτός του Αρχιεπισκόπου, ήταν ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, ο Διευθυντής της Βασιλειάδος, κ. Ιορδάνης Ιορδανίδης, και μέλη της οικογενείας του τιμώμενου κληρικού.

Έμπλεος συγκίνησης, ο π. Μιλτιάδης ευχαρίστησε, κατά πρώτον, τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Μακάριο για την παρουσία του στην επετειακή Θεία Λειτουργία και για την τιμή της τοπικής Εκκλησίας προς το πρόσωπό του, ενώ μνημόνευσε μετ' ευγνωμοσύνης τον αοίδιμο Μητροπολίτη κυρό Θεοφύλακτο, ο οποίος, το έτος 1957, τον είχε πείσει να αφιερώσει τη ζωή του στην ιερωσύνη. Ευγνωμόνως επίσης αναφέρθηκε στην αείμνηστη Πρεσβυτέρα του, Άλκηστη, η οποία ολόθυμα τού είχε

δώσει τη συγκατάθεσή της να γίνει κληρικός, καθώς και στους τρεις υιούς του, τον π. Ιωάννη, τον Μάριο και τον Ανδρέα, οι οποίοι «εσήκωσαν το βάρος της ιερατικής του διακονίας, ασφαλώς με πολλές θυσίες σε προσωπικό τους επίπεδο».

Μα αν η μεγάλη απόφαση, να υπηρετήσει τον Θεό από το Ιερό Θυσιαστήριο, πάρθηκε από τον π. Μιλτιάδη μετά τη μετανάστευσή του στην Αυστραλία, η φλόγα για την ιερωσύνη είχε ανάψει στην καρδιά του ήδη απ' όταν διήγαγε τα δύσκολα εφηβικά του χρόνια στη γενέτειρά του, την Πάτρα. Καθοριστικό ρόλο προς αυτήν την κατεύθυνση είχε διαδραματίσειο φωτισμένος κληρικός και θεολόγος, γέροντας Γερβάσιος Παρασκευόπουλος. Από την ομιλία που εκφώνησε ο π. Μιλτιάδης, δεν θα μπορούσαν να απουσιάζουν οι λόγοι ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης προς τον μακαριστό πατέρα Γερβάσιο, για τα πολύτιμα πνευματικά εφόδια που του είχε χαρίσει.

Τέλος, επιχειρώντας μία σύντομη αναδρομή και απολογισμό της 65ετούς ιερατικής του διακονίας, ο π. Μιλτιάδης διέκρινε με συγκίνηση: «Μόνο ο Θεός, ο ετάζων καρδιάς και νεφρούς, δύναται να γνωρίζει τις προθέσεις και τα έργα των ανθρώπων. Όμως μπορώ να καταθέσω ότι αγωνίστηκα, ότι έκανα το καθήκον μου, όπως ασφαλώς θα έκανε και κάθε άλλος πιστός κληρικός. Απλώς λέγω ότι ως δούλος αχρείος “ο ώφειλον ποιήσαι πεποίηκα”. Κατά τον λόγον του Αποστόλου Παύλου, “τον αγώνα τον καλόν ηγώνισμαι, τον δρόμοντετέλεκα, την πίστιντετήρηκα...”. Οπωσδήποτε προσπάθησα ευσυνείδητα, αλλά όχι πάντα με την επιτυχία που θα ήθελα, να διδάξω και να εφαρμόσω την Ορθόδοξη Πίστη στον Τριαδικό Θεό, όπως είναι διατυπωμένη στο Σύμβολο της Πίστεως».

Στη θερμή αντιφώνησή του, **ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Μακάριος αναγνώρισε εκ μέρους της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας την πολυδιάστατη προσφορά του π. Μιλτιάδη, σημειώνοντας χαρακτηριστικά ότι κατέθεσε τον εαυτό του στην υπηρεσία και τις ανάγκες της τοπικής Εκκλησίας.** Και απόδειξη της ευκλεούς διακονίας του, όπως επισήμανε ο Αρχιεπίσκοπος, αποτελεί το γεγονός ότι ένα από τα τρία παιδιά του, ο Αρχιδιάκονος του Οικουμενικού Θρόνου, π. Ιωάννης Χρυσαιγής, ακολούθησε το παράδειγμά του και αφιερώθηκε στην ιερωσύνη. Εξήγησε δε ότι, για έναν κληρικό, συνιστά μεγάλη ευλογία από τον Θεό το να αξιωθεί να δει το παιδί του να γίνεται επίσης κληρικός. Και τούτο, διότι τεκμαίρεται πως με τη βιοτή και τη διακονία του κατόρθωσε να εμπνεύσειτα παιδιά του, σε βαθμό που η ιερωσύνη όχι μόνο να μην εκπέσει στα μάτια τους, αλλά να εκτιμηθεί και να καταστεί πόθος στην ψυχή τους.

Ο Σεβασμιώτατος έκλεισε τον λόγο του με εγκάρδιες ευχές προς τον π. Μιλτιάδη, για υγεία και μακροημέρευση, σημειώνοντας με χαρούμενη διάθεση: «Αγαπητέ μου

π. Μιλτιάδη, έχοντας την εξουσία του δεσμείν τε και λύειν, δε σας δίνω ευλογία να φύγετε πριν το 2024, τότε δηλαδή που θα εορτάσουμε τα 100 χρόνια της Αρχιεπισκοπής μας και θα είναι εδώ και ο Πατριάρχης μας», για να λάβει την αυθόρμητη απάντηση από τον 93χρονο π. Μιλτιάδη: «Θα προσπαθήσω, Σεβασμιώτατε, να συμμορφωθώ με την εντολή σας!».

Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ακολούθησε σεμνή δεξίωση.